

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/35/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717200418
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3717200418.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivan Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovovej vo veci starostlivosti o maloleté deti C.: L., nar. XX.XX.XXXX a G., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené opatrovníkom Z., deti rodičov: matky S. C., bytom G. J., G. XXX/X-X, zastúpenej JUDr. K. T., advokátkou so sídlom v G. J., X. XX/XX a otca I. C., bytom G. J., G. XXX/XX, zastúpeného JUDr. X. I., advokátkou, so sídlom v G. J., M. R. E. XXX/XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 08. marca 2017, č. k. 7P/5/2017-38, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zvýšení výživného na maloletú L. a maloletého G. p o t v r d z u j e .

Vo výroku o zročnom výživnom rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že zročné výživné za obdobie od 18.01.2017 do 31.03.2017 u maloletej L. vo výške 98,06 eur a u maloletého G. vo výške 98,06 eur je otec maloletých detí p o v i n n ý uhradiť k rukám matky detí do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 29.01.2014, č.k. 10P/16/2013-79 tak, že otcovi zvýšil vyživovaciu povinnosť na maloletú L. zo sumy 180 eur na sumu 220 eur a na maloletého G. zo sumy 150 eur na sumu 190 eur mesačne s účinnosťou u oboch od 18.01.2017, ktoré výživné mu určil poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletých detí. Zameškané výživné od 18.01.2017 do 31.03.2017 v sume 193,55 eur určil otcovi zaplatiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 62 ods. 1, 4, § 75 ods. 1 veta prvá, § 78 ods. 1 Zákona o rodine a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že od posledného určenia výživného došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje novú úpravu výživného ako na strane oboch maloletých detí, tak aj na strane ich otca. Obe deti sú vekovo staršie, fyzicky vyspelejšie, v školskom roku 2016/2017 začala maloletá L. navštevovať druhý stupeň základnej školy 5. ročník a maloletý G. začal navštevovať 3. ročník základnej školy, čím matke nepochybne vzrástli náklady na zabezpečenie riadnej výživy detí v porovnaní s dobou určenia výživného, kedy maloletá L. bola žiačkou prvého stupňa základnej školy - 2. ročníka a maloletý G. bol v predškolskom veku. Na druhej strane hoci otcovi ďalšia vyživovacia povinnosť v porovnaní s dobou určenia výživného nepribudla, vzrástol mu jeho priemerný mesačný zárobok zo sumy X XXX eur na súčasný zárobok, ktorý dosahuje vo výške 1755,68 eur. Aktuálnu finančnú situáciu otca v súčasnej dobe dokrešľuje aj skutočnosť, že v rámci vyporiadania BSM s matkou maloletých detí bola otcovi vyplatená čiastka vo výške 45 000 eur, ktorú v budúcnosti hodlá použiť na investovanie

do vlastného bývania a taktiež, že zo svojho príjmu platí 300 eur na splátky leasingu v súvislosti so zaobstaraním si nového osobného motorového vozidla. Na základe uvedených skutočností a s poukazom na zákonné ustanovenia bol súd toho názoru, že je dôvodné zvýšiť výživovaciú povinnosť otca u každého z detí o 40 eur mesačne, t.j. u L. zo sumy 180 eur na 220 eur a u maloletého G. zo sumy 150 eur na sumu 190 eur mesačne, u oboch s účinnosťou od podania návrhu, t.j. od 18.01.2017, pričom takto upravená výška výživného zodpovedá odôvodneným potrebám oboch maloletých detí, ako aj súčasným možnostiam a schopnostiam otca. Zameškané výživné za obdobie od 18.01.2017 do 31.03.2017 v sume 193,55 eur súd v zmysle ust. § 232 ods. 3 CSP zaviazal otca zaplatiť k rukám matky maloletých detí v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právnej zástupkyne odvolanie otec maloletých detí, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne sa domáhal zmeny rozsudku súdu prvej inštancie a zamietnutia návrhu matky na zvýšenie výživného. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP, teda že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, zároveň, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a taktiež, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd pri rozhodovaní vôbec nevzal v úvahu jeho tvrdenia týkajúce sa skutočností, že na strane maloletých detí nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov s výnimkou ich veku, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného na maloleté deti, nakoľko ich životné náklady žiadnym zásadným spôsobom nevzrástli, práve naopak, matka maloletých detí v návrhu na zvýšenie výživného uvádzala, že má zvýšené výdavky na ich ošatenie, školu, šport, hygienu, či družinu. V súvislosti s výdavkami matky na šport, družinu a školskú jedáleň však bolo jednoznačne samotnou matkou na pojednávaní 07.03.2017 potvrdené, že deti nenavštevujú ani družinu a nestravujú sa v školskej jedálni. Rovnako nenavštevujú žiadne krúžky, takže matke žiadne náklady v tejto súvislosti nevznikajú. Súd prvej inštancie sa týmito rozpormi v tvrdeniach matky vôbec nezaoberal, napriek tomu, že on súdu predložil listinné dôkazy preukazujúce opak. V rozpore so skutočnosťou bolo aj tvrdenie matky týkajúce sa jej výdavkov na opatrovateľku, keďže bolo v konaní preukázané, že žiadnu opatrovateľku nemá a teda jej ani nevznikajú žiadne výdavky. Súd taktiež nezohľadnil fakt, že maloletým deťom prispieva aj nad rámec výživného v rozsahu ich potrieb a záľub a to formou vreckového, ako aj pravidelným zakupovaním oblečenia, či iných vecí, taktiež výletmi na rôzne spoločenské akcie, či športové podujatia, s čím sú spojené výdavky, ktoré hradí výlučne on. Pokiaľ ide o jeho príjem, je síce pravdou, že tento vzrástol, ale rovnako vzrástli jeho životné náklady v L., ako aj na D., keďže v roku 2016 sa oženil, pričom jeho manželka je často PN z dôvodu dlhodobých zdravotných problémov a preto v konečnom dôsledku k žiadnej podstatnej zmene na jeho strane nedošlo. Pokiaľ ide o sumu 45 000 eur, ktorá mu bola v roku 2015 vyplatená titulom vyporiadania BSM, časť tejto sumy spotreboval a časť má uloženú na účte v banke s tým, že by tento zostatok chcel v budúcnosti použiť ako investíciu do vlastného bývania, keďže v súčasnosti býva aj s manželkou v prenajatom byte a plánuje dieťa. V tomto kontexte súd prvej inštancie iba stroho konštatoval, pokiaľ ide o sumu 36 000 eur, ktorá pripadla v rámci vyporiadania BSM matke maloletých detí, že matka túto sumu investovala do kúpy stavebného pozemku v obci I.. Uvedené už zrejme nedokrešuje aktuálnu finančnú situáciu na strane matky detí, ktorá na jednej strane tvrdí, že nemá z čoho zabezpečiť zvýšené výdavky na maloleté deti, na druhej strane investuje uvedenú sumu do kúpy stavebných pozemkov. Je zrejme, že súd prvej inštancie jednostranne posúdil životnú úroveň matky a životnú úroveň jeho, keď uvedenú skutočnosť pri svojom rozhodovaní zohľadnil iba na jeho strane. Zdôraznil, že on svoj príjem dosahuje ako obrábač kovov, v zmennej prevádzke, napriek jeho dlhodobým zdravotným problémom s kolenom, nemá čas na akýkoľvek oddych, či voľný čas a už vôbec nie na regeneráciu, čo sa odráža na jeho zdraví; napriek tomu si nemôže dovoliť byť práceneschopný, a to vzhľadom na jeho mesačné výdavky. Žije v prenajatom dvojizbovom byte spolu s manželkou, kde mesačné náklady vrátane energií predstavujú sumu 195,47 eur, ďalej má výdavky na leasing auta, ktoré si musel zakúpiť pre pracovné účely v sume 356,06 eur, platí výživné v sume 330 eur, taktiež má výdavky na stravu v L. v sume 160 eura na D. v sume 150 eur mesačne, cestovné L. - D. a späť v sume 250 eur mesačne, telefón 27,30 eur, internet a TV v sume 24,90 eur. Okrem toho deťom prispieva vreckovým od 5 do 10 eur mesačne. Súd prvej inštancie opomenul zohľadniť pri svojom rozhodovaní, že v súčasnosti matka dosahuje priemerný mesačný zárobok vo výške 483,26 eur a v čase predchádzajúceho rozhodnutia mala príjem 430 eur. Okrem toho sú matke vyplácané na maloleté deti rodinné prídavky a daňový bonus, ako aj výživné vo výške 330 eur, ktoré on platí pravidelne. Matka maloletých detí má mesačne na výživu maloletých detí asi 450 eur, ktorú maloleté deti podľa jeho názoru neskonsumujú. Navyiac matka žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala, aké

sú reálne mesačné výdavky na výživu maloletých detí, pričom aj matka maloletých detí má s poukazom na ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine vo vzťahu k deťom vyživovaciú povinnosť v rozsahu 30% zo sumy životného minima. Preto zastáva názor, že v tomto smere matka neunesla dôkazné bremeno a považuje jej návrh za nedôvodný.

3. K podanému odvolaniu otca sa písomne vyjadril opatrovník, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. K odvolaniu otca maloletých detí matka maloletých detí prostredníctvom právnej zástupkyne uviedla, že možnosti a schopnosti otca jednoznačne umožňujú zvýšené výživné hradiť, zvlášť keď požiadal súd o zrušenie úpravy styku, čo je predzvesťou, že deťom už nedá ani máličko nad rámec výživného, ktoré im dával. Zdôraznila, že od poslednej úpravy výživného uplynuli 4 roky, kedy na strane detí došlo k podstatnej zmene pomerov, ako aj na strane otca, ktorému sa zvýšil príjem o 500 eur. Tvrdenie, že otec detí obdarúva sa nezakladajú na pravde, ak nevezme v úvahu, že raz do roka otec deťom kúpi jedno tričko a do roka ich zoberie max. 3x na výlet, ako je napríklad plávanie a pod.. Deťom dal za rok 2016 L. 9 eur a G. 6 eur. L. sľúbil, že uhradí polovicu poplatku do letného tábora, kde mal uhradiť 70 eur, no nakoniec tábor doplatili starí rodičia z jej strany. Hoci vie, že maloletá L. má vzťah ku koňom, kde polhodina jazdy stojí 5 eur, ani jedenkrát jej na túto záľubu neprispel. Po pojednávaní a vynesení rozsudku otec požiadal súd o zrušenie úpravy styku s deťmi, čo je znakom toho, že otec skutočný záujem o deti nemá, deti mu prekážajú, neustále sa bráni tým, že si založil novú rodinu a chce mať ďalšie dieťa. Z uvedeného je zrejmé, že aj týmto konaním preukazuje, že všetka starostlivosť zostane ohľadne maloletých detí na nej. Deťom uviedol, že sa s nimi nebude stretávať preto, že ona podala návrh na zvýšenie výživného. Prečo deťom od 01.02.2017 zrušila obedy, súdu vysvetlila a pokiaľ ide o opatrovateľku, túto mala, avšak v súčasnosti jej opatrovateľku nahrádza jej otec, ktorý zostal na starobnom dôchodku, preto nemusí platiť ani opatrovateľku, ani družinu. Otec si deti nevzal ani počas letných prázdnin a teda celá výchova a starostlivosť je na nej. Pomáhajú jej starí rodičia z jej strany, nielen starostlivosťou, ale aj finančne. Deťom hradí všetky výdavky a iba na benzín dáva pre deti, keď ich vozí do školy mesačne 60 eur. Bráva ich na rôzne výlety, chodí s nimi do prírody, na kone a hoci by im otec mohol kúpiť ošatenie v L., nie je tomu tak. Pokiaľ ide o rodinné prídavky, ktoré boli otcovi vyplatené v L. vo výške 5 140 eur, tieto si ponechal, o ich výplatu sa dozvedela až z úradu práce a hoci tieto patria deťom a otec bol len sprostredkovateľom na ich výplatu, odmieta jej ich pre deti vydať. Pokiaľ ide o peniaze z BSM, tieto investovala, aby raz mali deti niečo, no otec peniaze z BSM utráca; tvrdí, že býva v podnájme, čo nie je celkom pravda, nakoľko býva v byte jeho manželky, ktorý byt patril jej babičke, táto zomrela, byt prerobili, takže otec opäť zavádza súd.

5. K vyjadreniu matky maloletých sa písomne vyjadril otec maloletých detí. Uviedol, že nie je pravdou tvrdenie matky, že deťom ničím neprispieva, že im kúpi jedno tričko a do roka ich max. 3x vezme na výlet, pričom za rok 2016 mal dať maloletej L. 9 eur a maloletemu G. 6 eur. Predložil súdu listinné dôkazy v podobe pokladničných bločkov, z ktorých je zrejmé, že matka maloletých účelovo klame s cieľom vykresliť ho ako nezodpovedného a egoistického otca. Deťom okrem výletov, či vreckového prispieva zakúpením oblečenia, športových pomôcok, či iných vecí, ktoré vzhľadom k veku a aktuálnym záľubám potrebujú (mobil, kolobežka). Pokiaľ matka namietala, že dcére nezaplatí ani jednu hodinu jazdy na koni, uviedol, že matke platí výživné vo výške, ktorá dovoľuje matke bez akýchkoľvek obmedzení túto činnosť dcére zaplatiť, pričom matka na pojednávaní okrem iného sama uviedla, že deti nemajú žiadne mimoškolské aktivity, či záujmové krúžky, s ktorými by mala výdavky. Uvedené svedčí opäť iba o účelovom tvrdení zo strany matky. Matka maloletých detí v súvislosti s jeho návrhom na zrušenie styku s deťmi deťom nahovorila, že ich nemá rád, že chce mať novú rodinu, že sa s nimi už nechce a nebude stretávať a podobne, čo zásadným spôsobom deti zasiahlo, keďže uvedený návrh podal iba z dôvodu neustálych klamstiev a osočovania zo strany matky detí, keď neustále tvrdí, že sa o deti nezaujíma, súdom určený styk nedodržiava. Opak je však pravdou, on má deti veľmi rád, súdom určený styk realizuje pravidelne, ale z dôvodu klamstiev zo strany matky maloletých detí, ktoré používa pri svojej účelovej obrane, sa domáha v konaní vedenom na súde pod sp. zn. 11P/56/2017, aby súd pôvodný spôsob úpravy styku s maloleťmi deťmi zrušil a styk s maloleťmi deťmi neupravil, ale ponechal ho na dohode. Neznamená to však, že deti nebude navštevovať a stretávať sa s nimi, ktorú skutočnosť deťom aj vysvetlil. Pokiaľ ide o prídavky na deti, ktoré mu v L. boli vyplatené v sume 5 140 eur, tieto peniaze deťom vložil na sporiaci účet stavebného sporenia v V. a.s., kde im každý rok vkladá sumu 300 eur pre účely pripísania štátnej prémie, teda uvedené peniaze neskonzoval. Deťom sporí, pričom pokiaľ by boli tieto finančné prostriedky dané matke, táto by ich minula. Je toho názoru, že súd prvej inštancie pri

porovnaní pomerov v čase skoršej úpravy s aktuálnymi pomermi účastníkov konania nesprávne dospel k skutkovému a právnemu záveru, že sú splnené zákonné predpoklady podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine na zmenu rozsahu vyživovacej povinnosti jeho (otca) k maloletým deťom.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku o zvýšení vyživovacej povinnosti je dôvodné podľa § 387 ods. 1 CSP ako potvrdiť a vo výroku o nedoplatku na zročnom výživnom je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmeniť.

7. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností, či už na strane oprávneného, alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Rozumieme ňou takú zmenu v pomeroch subjektov právneho vzťahu, ktorá výrazne ovplyvňuje ich majetkové pomery a príjmy, resp. výdavky na potreby. Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča a v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti, uvedených v ustanovení § 62 Zákona o rodine. V prípade, ak súd zistí významnú zmenu v pomeroch rodičov alebo detí, existujúcu úpravu výživného zmení.

8. V preskúmvanej veci je nepochybné, že od predchádzajúcej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletej L. a G. v r. 2014 došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania.

9. Pri porovnaní pomerov v čase predchádzajúcej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 29.01.2014, č. k. 10P/16/2013-79, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené a súd schválil dohodu rodičov, na základe ktorej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky, bolo zistené, že v tom čase bola maloletá L. žiačkou 2. ročníka základnej školy, mala necelých 8 rokov, mal. G. mal necelých 6 rokov, bol predškólakom. V súčasnosti má maloletá L. 11 rokov, navštevuje II. stupeň ZŠ, v šk. roku 2017/2018 navštevuje 6. triedu, mal. G. je v šk. roku 2017/2018 žiakom 4. triedy ZŠ. Deti nemajú zvýšené náklady v súvislosti so zdravotným stavom alebo krúžkami. Matka maloletých detí v čase posledného rozhodovania o výživnom pracovala v spol. s r.o. Q., kde dosahovala priemerný zárobok 469 eur. V súčasnosti jej priemerný zárobok u tohto zamestnávateľa predstavuje 483,26 eur, poberá prídavky na deti. S maloletými deťmi býva matka v prenajatom byte, za ktorý hradí mesačne nájomné a zálohy za energie spolu v sume 260 eur. Otec maloletých detí v čase posledného rozhodovania pracoval v L. a dosahoval priemerný zárobok 1 522,61 eur mesačne. V súčasnosti jeho priemerný zárobok predstavuje sumu 1 755,68 eur. V roku 2016 otec uzatvoril manželstvo, jeho terajšia manželka dosahuje priemerný mesačný zárobok 390 eur, bývajú v prenajatom byte, kde náklady s bývaním predstavujú cca 195 eur. Otec má náklady s cestovaním do L. (cca do 300 eur), hradí leasing na auto 356 eur, uvádza poplatky za telefón, TV a internet, stravu. V roku 2015 boli otcovi spätne vyplatené v L. prídavky na deti v sume 5 140 eur, ktoré deťom uložil na sporiace účty na D..

10. V danom prípade je odvolací súd toho názoru, že je potrebné konštatovať, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti na mal. deti došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, a to najmä na strane maloletých detí v súvislosti s navštevovaním vyššieho stupňa ZŠ u mal. L., ako aj s nástupom mal. G. do ZŠ, v ktorej navštevuje v súčasnosti už 4. triedu, kde sú nepochybne zvýšené aj náklady na školské pomôcky a pod. Taktiež samotným vyšším fyzickým vekom detí vzrástli náklady na výživu oboch maloletých detí, ich ošatenie, obuv, hygienické potreby a stravu, bez ohľadu na to, či deti navštevujú školskú jedáleň alebo sa stravujú počas obeda u starých rodičov. K zmene pomerov došlo aj na strane rodičov maloletých detí, i keď u matky iba zanedbateľnej, keďže tejto sa zvýšil zárobok o cca 14 eur mesačne. K podstatnejšiemu zvýšeniu príjmu došlo u otca maloletých detí, ktorému sa príjem od posledného rozhodovania zvýšil o 233 eur. I keď medzičasom u otca došlo aj k zmene osobných pomerov, keď uzatvoril ďalšie manželstvo, z tohto manželstva zatiaľ dieťa nepochádza, otec teda nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. dieťaťu, resp. k manželke, ktorá má samostatný príjem z pracovného pomeru. Hoci má otec vyššie náklady na cestovné, stravné v cudzine a aj regeneráciu pracovnej sily, berúc v úvahu jeho terajší príjem a všetky uvádzané skutočnosti, záver súdu prvej inštancie o tom, že otec detí je schopný z takto zistených príjmov a majetkových pomerov platiť výživné na mal. L. v sume 220 eur a na maloletého G. v sume 190 eur mesačne, bol správny. Rozhodnutie o zvýšení

výživného od predchádzajúcej úpravy u každého z detí o 40 eur mesačne považoval aj odvolací súd za primerané. Vzhľadom na uvedené sú potom nedôvodné námietky otca maloletých detí, že návrh matky na zvýšenie výživného nebol dôvodný, keď jednoznačne nárast nákladov u detí, ako aj pomery otca takéto konštatovanie neodôvodňujú. Pokiaľ je životná úroveň otca vyššia, na tejto sa majú podieľať aj jeho maloleté deti, a to práve výškou výživného, ktoré im zo strany otca je platené.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zvýšení výživného na maloleté deti ako vecne správny potvrdil.

12. Pokiaľ ide o nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od podania návrhu matky na zvýšenie výživného, t.j. od 18.01.2017 do konca mesiaca, v ktorom rozhodoval súd prvej inštancie, t.j. do 31.03.2017, súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ tento nedoplatok vyčíslil spoločne v jednej sume za obe deti. Tento bolo potrebné vyčísliť u každého dieťaťa samostatne, keďže ide o samostatný nárok dieťaťa, pričom aj výška nedoplatku bola vyčíslená nesprávne. U maloletej L. predstavuje nedoplatok za 14 dní mesiaca január 2017 sumu 18,06 eur (40 eur:31 dní = 1,29 eur x 14 dní= 18,06 eur), za mesiace február a marec 2017 po 40 eur/ mesiac, t.j. 80 eur. Spolu nedoplatok na zročnom výživnom u mal. L. predstavuje 98,06 eur, pričom v rovnakej výške takýto nedoplatok na výživnom je aj u mal. G., pričom otec má povinnosť uvedené nedoplatky zaplatiť deťom k rukám matky mal. detí do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z týchto dôvodov odvolací súd v uvedenej časti rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu prvoinštančného a odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu podľa § 370 a nasl. CMP.